

รูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ – บ้านสไตล์ตะวันตกเก่า

ในเขตจิงอัน เมืองเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน

Sustainable Management Model of Preserving Historic Buildings - Old Western Style

Houses of Jing'an District, Shanghai the People's Republic of China

สุน เยาวหลง

พิชัย สดภิบาล

วันชัย แก้วไทรสุน

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Sun YaoLong

Pichai Sodphiban

Wanchai Kaewsaisoon

Doctor of Fine and Applied Arts, Bangkok Thonburi University

Email: vivan898@hotmail.com

วันที่รับบทความ: 21 พฤษภาคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 13 กรกฎาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ: 13 กรกฎาคม 2567

Received: May 21, 2024; Revised: July 13, 2024; Accepted: July 13, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การศึกษา 3 เรื่องคือ 1) ศึกษาประวัติและสภาพปัจจุบันของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตจิงอัน เซี่ยงไฮ้ 2) ศึกษาวิเคราะห์การจัดการอย่างยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ ของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตจิงอัน เซี่ยงไฮ้ ประเด็นความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ทฤษฎีการอนุรักษ์การปกป้องรักษา การหาคุณค่าความสำคัญ นโยบายภาครัฐ การอนุรักษ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ยั่งยืน และ 3) ศึกษาเพื่อเสนอรูปแบบการจัดการอย่างยั่งยืนเพื่อการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์บ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ในเขตจิงอัน เมืองเซี่ยงไฮ้ การวิจัยนี้เป็นแบบผสมผสานโดยเน้นวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ สภาพปัจจุบัน รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และวิเคราะห์วรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและคำสำคัญ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การสัมภาษณ์ จากกลุ่มประชากรเจ้าของผู้ใช้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลท้องถิ่น กลุ่มสถาบันการจัดการการลงทุน นักวิชาการทางก่อสร้างอาคาร กลุ่มนักอนุรักษ์อาคาร และกลุ่มนักท่องเที่ยว กลุ่มละ 10 คน

ผลการวิจัยพบว่า ประวัติความเป็นมาของบ้านสไตล์ตะวันตก เกิดขึ้นจากชาวตะวันตก ปัจจุบันอาคารบางหลังมีการปรับพื้นที่ใช้สอยดัดแปลงให้เข้ากับปัจจุบัน มีการเปลี่ยนเจ้าของ รูปแบบของอาคารแตกต่างกันแบบตะวันตกผสมตะวันออก (จีน) การกำหนดแนวคิดและทิศทางในการคุ้มครองอาคารให้ยั่งยืน จำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยหลายประการ ได้แก่คุณค่าทางวัฒนธรรม ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ความต้องการทางสังคม และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ พร้อมสร้างระบบการป้องกันใช้เทคโนโลยีสถาปัตยกรรมสมัย

ใหม่ช่วย เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการอย่างยั่งยืน 6 เรื่องด้วยกัน คือ (1) พัฒนาแผนงานให้ครอบคลุมทุกเรื่อง และมากที่สุด (2) เสริมสร้างการสนับสนุนนโยบายตามนโยบายของรัฐ ของชุมชนเช่น นโยบายเขตอาคารเก่า วัฒนธรรมแบบตะวันตก เขตย่านเมืองเก่า ชุมชนเก่า (3) มีความหลากหลายด้านการระดมทุนอนุรักษ์ (4) การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางสังคมให้บุคคลภายในบุคคลภายนอกมาร่วม (5) สร้างกลไกการติดตามและประเมินผล (6) นำแนวคิดสีเขียวมาใช้ในพื้นที่

คำสำคัญ : การจัดการอย่างยั่งยืน; การอนุรักษ์; อาคารประวัติศาสตร์; บ้านสไตล์ตะวันตกเก่า

Abstract

This research has three objectives: 1) study the history and current condition of old Western-style houses in Jing'an District, Shanghai; 2) study and analyze the sustainable management of preserving historical buildings. of old Western-style houses in Jing'an District, Shanghai, issues of historical significance Theory of conservation and protection Finding the importance of government policy and conservation related to sustainability. 3) Study to propose a sustainable management model for the preservation of historical buildings, old Western-style houses, in Jing'an District, Shanghai. This research is a mixed method, focusing mainly on qualitative research. From analyzing basic historical data, current conditions, architectural styles and analyze relevant literature, concepts, theories, and keywords. For quantitative data analysis, interviews were used. from the population of user owners Related agencies of local government Group of investment management institutions Building construction academic Building Conservation Group and groups of tourists, 10 people per group.

The research results found that: the history of Western-style houses originated from Westerners At present, some buildings have had their living spaces modified to suit the present. Owner has changed the style of the building is different, Western mixed with Eastern (Chinese). Establishing concepts and directions for sustainable building protection Several factors need to be considered. Including cultural values historical significance social needs and economic feasibility Ready to build a defense system using modern architectural technology to help. To propose a sustainable management model in 6 areas: (1) Develop a plan to cover all matters and as much as possible. (2) Strengthen community support for government policies, such as policies on zones for old Western-style cultural buildings. Old

city area, old community (3) has a variety of fundraising for conservation (4) strengthens social participation for insiders and outsiders to participate (5) creates a monitoring and evaluation mechanism (6) leads green concepts used in the area.

Keywords: Sustainable management; Conservation; Historic buildings; Old Western-style Houses

บทนำ

สถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์เป็นองค์ประกอบสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมระดับชาติหรือระดับภูมิภาค โดยมีคุณค่าหลายประการ เช่น การสืบทอดวัฒนธรรม การรักษาเอกลักษณ์ การอนุรักษ์ความทรงจำทางประวัติศาสตร์ การส่งเสริมการท่องเที่ยว การเพิ่มความน่าดึงดูดใจในเมือง และการสืบทอดทักษะทางสถาปัตยกรรม ไม่เพียงแต่นำเสนอเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมอันยาวนานเท่านั้น แต่ยังมีความสำคัญสำหรับการศึกษาและการวิจัยอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การปกป้องอาคารประวัติศาสตร์เผชิญกับความท้าทาย เช่น การขาดแคลนทรัพยากรที่ดิน อายุและความเสียหาย ความต้องการการปรับปรุงที่ทันสมัย การขาดแคลนเงินทุนและความสามารถด้านเทคนิค และการขาดความตระหนักในการปกป้องและกฎระเบียบในกระบวนการทำให้เป็นเมือง เพื่อให้บรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนของอาคารประวัติศาสตร์ จำเป็นต้องมีมาตรการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ สร้างสมดุลระหว่างความต้องการในการป้องกันและการปรับปรุงให้ทันสมัย ให้การสนับสนุนทางการเงินและทางเทคนิคที่จำเป็น และเสริมสร้างความตระหนักรู้ของสาธารณะเกี่ยวกับการคุ้มครอง เพื่อให้สามารถรักษาอาคารทางประวัติศาสตร์และแสดงคุณค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของอาคารเหล่านั้นได้

จีนได้ประกาศอาคารประวัติศาสตร์มากกว่า 60,000 แห่ง ในจำนวนนี้เซี่ยงไฮ้ได้ประกาศอาคารทางประวัติศาสตร์ที่ยอดเยี่ยม 1,058 แห่ง ซึ่งกลายเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันล้ำค่าของเมือง และเป็นสัญลักษณ์สำคัญในการจัดแสดงภาพลักษณ์และวัฒนธรรมของเซี่ยงไฮ้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าแก่ซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีเยี่ยม ไม่เพียงแต่รักษาคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์เท่านั้น แต่ยังได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเซี่ยงไฮ้จากเมืองท่าสู่มหานครระดับนานาชาติอีกด้วย บ้านสไตล์ตะวันตกเก่าแก่ในเขตจิงอัน เซี่ยงไฮ้ ส่วนใหญ่สร้างขึ้นในช่วงปีค.ศ. 1920 ถึง 1940 โดยผสมผสานรูปแบบสถาปัตยกรรมของจีนและตะวันตกเข้าด้วยกัน พวกเขาไม่เพียงแต่มีความทรงจำทางวัฒนธรรมอันยาวนานเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นสถานที่สำคัญสำหรับการแลกเปลี่ยนทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนถึงทักษะทางสถาปัตยกรรมและงานฝีมือในยุคนั้น

แผนภาพที่ 1 ภาพแสดงภายนอกและภายใน อาคารสไตล์ตะวันตกเก่าในเชียงใหม่

ที่มา : https://www.archives.sh.cn/datd/tssh/202211/t20221110_67829.html

การปกป้องบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าแก่ในเขตจิงอันได้รับผลกระทบ และอาคารสำคัญบางแห่งได้รับการบูรณะใหม่ ทำให้หน่วยคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม เชียงไฮ่กำลังค่อย ๆ ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และกลไกการคุ้มครองที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการคุ้มครองและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม การปกป้องบ้านสไตล์ตะวันตกแบบเก่าต้องเผชิญกับความท้าทาย รวมถึงความตระหนักในการปกป้องไม่เพียงพอ การขาดแคลนเงินทุนและทรัพยากรมนุษย์ อายุของโครงสร้างอาคาร และความจำเป็นในการปรับปรุงกลไกการป้องกันและวิธีการจัดการ ตัวอย่างที่อาคารหลังหนึ่งเจ้าของทุบอาคารเก่าทิ้งเป็นสิ่งที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ชุนเสี่ยว (2560)

แผนภาพที่ 2 อาคารเก่าทางซ้ายมือถูกทุบเพื่อสร้างอาคารใหม่

ที่มา : ชุนเสี่ยว. (2560)

ด้วยวิธีการจัดการที่ยั่งยืนและเทคโนโลยีการปกป้องแบบดิจิทัล จึงมั่นใจได้ว่ามรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าเหล่านี้ได้รับการคุ้มครองและสืบทอดอย่างเหมาะสม สิ่งนี้ไม่เพียงช่วยรักษาความทรงจำทางประวัติศาสตร์และประเพณีทางวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืน รวมถึงการประยุกต์ใช้อาคารสีเขียวและเทคโนโลยีคาร์บอนต่ำ ช่วยลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม ในขณะเดียวกัน ในฐานะทรัพยากรการท่องเที่ยวและคุณค่าทางการศึกษา การวิจัยการจัดการอย่างยั่งยืนของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าสามารถให้คำแนะนำสำหรับการใช้ประโยชน์แบบเปิด ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

การคุ้มครอง
มรดกทางวัฒนธรรมการพัฒนา
อาคารให้ยั่งยืนการปกป้องสิ่งแวดล้อมและ
ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
และคุณค่าทางการศึกษา

แผนภาพที่ 3 ภาพแสดงแนวทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

ที่มา : researcher

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาประวัติและสภาพปัจจุบันของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตจิงอัน เชียงไฮ้
2. วิเคราะห์การจัดการอย่างยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ ของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตจิงอัน เชียงไฮ้ ประเด็น ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ทฤษฎีการอนุรักษ์การปกป้องรักษา การหาคุณค่า ความสำคัญ นโยบายภาครัฐ การอนุรักษ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ยั่งยืน
3. เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการอย่างยั่งยืนเพื่อการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ บ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ในเขตจิงอัน เมืองเชียงไฮ้

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยทำการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ – บ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ในเขตจิงอัน เชียงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีนมีประเด็นรายละเอียดดังนี้

1.ประเด็นเรื่องการจัดการ

1.1 การจัดการหมายถึง แนวคิดพื้นฐานและวิธีการที่ใช้ในการจัดการ มีรูปแบบและสมบูรณที่บุคคลสามารถอ้างอิงและนำไปใช้ได้โดยตรง ด้วยระบบนี้ ปัญหาในกระบวนการจัดการสามารถถูกค้นพบและแก้ไขได้ วิธีการจัดการสามารถเป็นมาตรฐาน กลไกการจัดการสามารถปรับปรุง และสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

1.2 การจัดการที่ยั่งยืน พบว่ามีนักวิชาการนำเสนอคือ Rangelova FT, Marina. (2015) เสนอว่ามรดกทางวัฒนธรรมที่มีสิ่งปลูกสร้างทางประวัติศาสตร์ เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของความมั่งคั่งของชาติและเป็นปัจจัยหลักในการรับรองลักษณะทางวัฒนธรรม มีค่าที่ปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของประเทศจะเป็นตัวกำหนดการพัฒนาของประเทศ ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์ สุนทรียภาพ ประชญา จิตวิญญาณ สถาปัตยกรรม โครงสร้าง โบราณคดี และอารมณ์

1.3 ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ Jianli X. (2012) กำหนดรูปแบบการผสมผสานของโครงสร้างสิทธิในทรัพย์สินของมรดกทางวัฒนธรรมแต่ละรายการ โดยการวิเคราะห์ข้อกำหนดของการจัดการแบบจำแนกประเภทของการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์มรดก มีการเสนอให้สร้างรูปแบบการจัดการความร่วมมือที่หลากหลายในสาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมเมือง ได้แก่ รูปแบบความร่วมมือในสาขาวิชาการจัดการมรดกที่นำโดยองค์กรพัฒนาเอกชน การกำกับดูแลของรัฐบาลและมีส่วนร่วมโดยองค์กรเอกชน

2. ประเด็นเรื่องการอนุรักษ์ หมายถึงพฤติกรรมและหลักการในการปกป้องและรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แน่ใจว่ามนุษย์และสายพันธุ์อื่น ๆ สามารถอยู่ร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพและยั่งยืน และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการศึกษาี้หมายถึงอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสถาปัตยกรรม ด้วยแนวทางแบบองค์รวมและมาตรการในการดำเนินการ

หลัการสากล UNESCO ได้นำเสนอไว้ในกฎบัตร กรณีเกี่ยวกับคำนิยามที่สอดคล้องกับหัวข้อการอนุรักษ์ไว้ดังนี้ สถานที่คือสถานที่ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรม หมายถึงคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ ทางประวัติศาสตร์ ทางวิชาการหรือทางสังคมในอดีต ปัจจุบันหรืออนาคต (นิคม มุสิกคามะและคณะ 2532)

การอนุรักษ์ เป็นคำที่แสดงถึงขบวนการปฏิบัติงานดูแลรักษาสถานที่ให้มีลักษณะที่แสดงถึงความสำคัญทางวัฒนธรรม การอนุรักษ์หรือการบูรณะ การบำรุงรักษาและรวมถึงการสร้างชิ้นใหม่ เป็นส่วนประกอบให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือการดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพของเก่า (นิคม มุสิกคามะและคณะ 2532)

3.ประเด็นเรื่องอาคารทางประวัติศาสตร์ มีนักวิชาการได้นำเสนอคือ

Kui W. (2011) กล่าวว่าเราควรปฏิบัติตามแนวคิดการป้องกัน และนำกลับมาใช้ใหม่ซึ่งสืบทอดประวัติศาสตร์ เหมาะสำหรับการพัฒนาร่วมสมัยและยั่งยืน การป้องกันมีไว้สำหรับการนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำกลับมาใช้ใหม่ก็มีไว้เพื่อการปกป้องเชิงรุก ทั้งหมดนี้เพื่อทำให้อาคารนี้ใช้งานได้สำหรับมนุษย์

Yang Chen JX, Li Yingchun. (2023) ได้แสดงถึงวิสัยทัศน์ “มรดกที่มีชีวิต” เพื่อบรรยายถึงสภาพของอาคารเก่าแก่ที่อยู่อาศัย และมาตรการตอบโต้การปกป้อง ปกป้องความถูกต้องของโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์และความสมบูรณ์ของภูมิทัศน์ทางประวัติศาสตร์ ให้ความสนใจเป็นพิเศษเพื่อรักษาความต่อเนื่องของชีวิตทางสังคม สืบทอดประเพณีทางวัฒนธรรม ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อม

Chang Qing. (2009) กำหนดขอบเขตระหว่างมรดกทางสถาปัตยกรรม และโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างการปกป้องมรดกทางสถาปัตยกรรมและโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม เขาสรุปประสบการณ์เชิงปฏิบัติของทีมในด้านการปกป้องและการต่ออายุอาคารในอดีต และหยิบยกแนวคิดและคุณค่าของการตัดสินใจที่ควรพิจารณาในกระบวนการออกแบบ เขาแยกแยะระหว่าง “ตัวอย่าง” และ “วัตถุที่มีชีวิต” แบ่งข้อจำกัดออกเป็นสองประเภท: “ข้อจำกัดที่เข้มงวด” และ “ข้อจำกัดที่ยืดหยุ่น”

Derek Latham. (2000) กล่าวถึงปัญหาการฟื้นฟูอาคารโดยการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ตัวอย่าง และชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์การฟื้นฟูควรพิจารณาถึงคุณลักษณะของอาคารเก่า โดยจะกล่าวถึงรายละเอียดถึงวิธีการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมตามลักษณะพื้นฐาน สภาพแวดล้อม และความต้องการของผู้ใช้ ตลอดจนการศึกษาการจำแนกประเภทของอาคารเก่าในอังกฤษ และให้คำแนะนำในการแทรกแซงในแง่ของการใช้งาน รูปแบบ โครงสร้าง และสไตล์

4. ประเด็นเรื่องบ้านสไตล์ตะวันตกเก่า หรือที่เรียกว่าวิลล่าสวนสมัยใหม่ บ้านสไตล์ต่างประเทศ หรือบ้านโคโลเนียล หมายถึงวิลล่าที่สร้างขึ้นนอกบ้านเกิดทางตะวันตก โดยมีประวัติศาสตร์บางอย่างและยังคงรักษาลักษณะของสถาปัตยกรรมตะวันตกแบบดั้งเดิมไว้ บ้านเหล่านี้ได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากรูปแบบสถาปัตยกรรมตะวันตก เช่น สไตล์วิกตอเรียนและเอ็ดเวิร์ด และมักมีรูปแบบยุโรป และผสมผสานองค์ประกอบการออกแบบในท้องถิ่น

Zhaqun. (2000) ได้วิเคราะห์มรดกทางสถาปัตยกรรมในการต่ออายุเมืองสมัยใหม่ และกระบวนการกลายเป็นเมืองในชนบทของปัญหาความพร้อมและวิธีการประเมิน สร้างการวิเคราะห์การตัดสินใจน้ำหนักแบบลำดับชั้น ระบบดัชนีความพร้อม กระบวนการประเมินผลและผลลัพธ์ของการจำแนกและการใช้มรดกอาคารของระบบการประเมิน

Song Gang YC. (2013) ได้สร้างตัวชี้วัดระดับแรก 5 ตัว และตัวชี้วัดระดับ 24 ตัว ได้แก่ คุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่าทางศิลปะ คุณค่าทางวิทยาศาสตร์ คุณค่าทางวัฒนธรรมและอารมณ์ คุณค่าด้านสิ่งแวดล้อม และมูลค่าทรัพย์สิน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบลำดับชั้น วิธี Delphi และวิธีการค่าเอนโทรปีแบบจำลองโครงสร้างลำดับชั้นของมหาวิทยาลัยมรดกทางสถาปัตยกรรมสมัยใหม่

Pushpitha Kalutara GZ, Sujeeva Setunge, Ron Wakefield. (2017) การจัดการอาคารชุมชนอย่างยั่งยืนในออสเตรเลียจากความยั่งยืนสี่ด้าน ได้แก่ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และการใช้งาน ระบบพารามิเตอร์การประเมินหลัก 18 รายการ (เกณฑ์) และดัชนี 67 รายการ

5. ประเด็นเรื่องทฤษฎีเกี่ยวกับมรดกโลกทางวัฒนธรรม มีทฤษฎีที่เกี่ยวกับเนื้อหาการวิจัยคือ

5.1 ความสำคัญและคุณค่าของการปกป้องอาคาร พบว่ามีนักวิชาการนำเสนอในประเด็นนี้ ได้แก่

Riegl A. (1982) เสนอเรื่องระบบคุณค่าของโบราณสถาน ประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญนำเสนอไว้ในตารางแยกออกเป็นสองส่วน ตามประเภทของคุณค่าและรายละเอียดของคุณค่าแต่ละประเภท (ดูรายละเอียดในตารางที่ 1 ประกอบ) ประเภทของคุณค่า คำอธิบายของคุณค่าของ Riegl A.

A. คุณค่าทางประวัติศาสตร์ นำเสนอการสร้างสรรค์และพัฒนาของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในด้านใดด้านหนึ่ง คุณค่าทางเวลา สาขาหนึ่งในช่วงเวลาหนึ่งทางประวัติศาสตร์ ได้นำเสนอการเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการของอนุสาวรีย์ส่วนใหญ่สื่อถึงความก้าวหน้าของเวลา

B. คุณค่าแห่งความทรงจำ เพื่อเรียกร้องถึงความเป็นอมตะนิรันดร์กาล การใช้คุณค่าการดำเนินการตามหน้าที่ที่แท้จริง

C. คุณค่าทางศิลปะ ความสุขในการถ่ายทอดความงาม คือความสัมพันธ์และแนวคิดทางศิลปะที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัยเพื่อถ่ายทอดเอกลักษณ์ทางศิลปะร่วมสมัยและละทิ้งร่องรอยแห่งกาลเวลา

D. คุณค่าใหม่ ยุคสมัยเพื่อการถ่ายทอด “จิตวิญญาณแห่งศิลปะร่วมสมัย” คุณค่าทางศิลปะที่เป็นรูปธรรม คุณค่าทางศิลปะของอาคารประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน

ประเภท	คำอธิบายคุณค่า
A.คุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่าทางเวลา	นำเสนอการสร้างและพัฒนาของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในด้านใดด้านหนึ่ง สาขาหนึ่งในช่วงเวลาหนึ่งทางประวัติศาสตร์ ได้นำเสนอการเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการของ อนุสาวรีย์ส่วนใหญ่สื่อถึงความก้าวหน้าของเวลา
B.คุณค่าแห่งความทรงจำ การใช้คุณค่า	เพื่อเรียกร้องของขวัญอันเป็นอัมตะและเป็นนิรันดร์ การดำเนินการตามหน้าที่ที่แท้จริง
C.คุณค่าทางศิลปะ	ความสุขในการถ่ายทอดความงาม คือความสัมพันธ์และแนวคิดทางศิลปะที่ เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัยเพื่อถ่ายทอด เอกลักษณ์ทางศิลปะร่วมสมัยและละทิ้งร่องรอยแห่งกาลเวลา
D.คุณค่าใหม่ คุณค่าทางศิลปะที่เป็นรูปธรรม	ยุคสมัยเพื่อการถ่ายทอด “จิตวิญญาณแห่งศิลปะร่วมสมัย” คุณค่าทางศิลปะของอาคารประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน

ตารางที่ 1 ระบบคุณค่าที่เสนอโดย Riegl A. (1982)

Bernard M. and Feilden CZ. (1986) เสนอว่าคุณค่าของอาคารทางประวัติศาสตร์สามารถสรุปได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่ คุณค่าทางวัฒนธรรม (วรรณกรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี สุนทรียศาสตร์ สถาปัตยกรรม มานุษยวิทยา ภูมิทัศน์และระบบนิเวศ คุณค่าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) คุณค่าทางอารมณ์ (บทบาทอัตลักษณ์ ความต่อเนื่องทางประวัติศาสตร์ สัญลักษณ์ คุณค่าทางศาสนา) และคุณค่าของการใช้ประโยชน์ (คุณค่าเชิงหน้าที่ เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และการเมือง)

Zhihua C., (2008) กล่าวถึงเซอร์ เฟลตัน ประธานสภาระหว่างประเทศว่าด้วยอนุสรณ์สถานและสถานที่ต่าง ๆ ว่า “อาคารทางประวัติศาสตร์สามารถทำให้เราประหลาดใจ และทำให้เราอยากเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้คนและวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์อาคารแห่งนี้ มีทั้งสถาปัตยกรรม สุนทรียศาสตร์ ประวัติศาสตร์ บันทึกรับรอง โบราณคดี เศรษฐกิจ สังคม และแม้กระทั่งค่านิยมทางการเมือง จิตวิญญาณ หรือเชิงสัญลักษณ์ แต่ความตื่นตระหนกในช่วงแรกนั้นมักเกิดขึ้นทางอารมณ์เสมอ แนวคิด คุณค่าของอาคารประวัติศาสตร์สรุปได้เป็น 3 ด้าน คือ 1. คุณค่าทางอารมณ์ ได้แก่ ความแปลกใหม่ อัตลักษณ์ ความต่อเนื่องทางประวัติศาสตร์ สัญลักษณ์ การบูชาทางศาสนา 2. คุณค่าทางวัฒนธรรม ได้แก่ สารคดี ประวัติศาสตร์ โบราณคดี สุนทรียภาพ ศิลปะ สถาปัตยกรรม มานุษยวิทยา ภูมิทัศน์และนิเวศน์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3. ใช้คุณค่าเชิงหน้าที่ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง

Mathew Dennis OHR, Kinnane Oliver. (2023) เสนอว่าอาคารประวัติศาสตร์เป็นตัวกำหนดลักษณะเฉพาะของพื้นที่เมืองหลายแห่ง ผ่านการสืบสานจากอดีตและเป็นข้อมูลอ้างอิงทางวัฒนธรรมที่มองเห็นได้ จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครอง

5.2 คุณค่าของความคุ้มครอง Fu Yong ZY. (2023) การอนุรักษ์ไม่เท่ากับของดั้งเดิม ไม่ใช่เฉพาะของ 'ดั้งเดิม' แต่เป็นการซ้อนทับของ 'ของจริง' ในวิวัฒนาการของสถาปัตยกรรมในช่วงเวลาต่าง ๆ ซึ่งในการปฏิบัติเกี่ยวกับการปกป้องอาคารในอดีต เป้าหมายของโครงการซ่อมแซมไม่ได้เป็นเพียงการแสดงวัตถุคุ้มครองความพิเศษของมัน คือการปกป้องคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ นำเสนอความถูกต้องทางประวัติศาสตร์ ในเวลาเดียวกันต้องเผชิญหน้าและแก้ไขความท้าทายของความเป็นจริงในปัจจุบัน

6.ประเด็นแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผล

6.1ระบบดัชนีการประเมินผล Jingzhu Z. (1991) ได้อธิบายถึง มหาวิทยาลัยเยลและโคลัมเบีย ถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของสหรัฐอเมริกา (Environmental Sustainable Index, ESI) IISD (2001) การเลือกตัวบ่งชี้การพัฒนาที่ยั่งยืนควรพิจารณาหลักการ 10 ประการ UNECE-Eurostat-OECD TFSD (2013) ร่วมกันเผยแพร่รายงาน กรอบการทำงาน และตัวชี้วัดที่แนะนำสำหรับการวัดการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มวิจัยการพัฒนาที่ยั่งยืนของ Chinese Academy of Sciences (1999) เสนอระบบดัชนีการการพัฒนาที่ยั่งยืนของจีนในรายงานยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนของจีน สำนักงานทั่วไปของคณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์ของจีน สำนักงานทั่วไปของ สภาแห่งรัฐ (2016) ออกการก่อสร้างระบบเป้าหมายการประเมินอารยธรรมระบบนิเวศสำนักงานทั่วไปของคณะกรรมการกลาง CPC และสำนักงานทั่วไปของสภาแห่งรัฐ (2016) ออกระบบตัวบ่งชี้การพัฒนาสีเขียวคณะกรรมการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติ (2020) ประกาศระบบดัชนีการประเมินการก่อสร้างของจีนที่สวยงามและแผนการดำเนินงาน

หลักการคัดเลือกระบบดัชนีการประเมินผล Jingzhu Z. (1991) หยิบยกหลักการ 7 ประการในการจัดทำระบบดัชนีการประเมินผลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ ความเป็นวิทยาศาสตร์ ความเป็นไปได้ ความเป็นอิสระ ความครบถ้วน ความเรียบง่าย ลำดับชั้น และความมั่นคง

Anderson V. (1992) เสนอหลักการเจ็ดประการในการเลือกดัชนี ได้แก่ การเข้าถึง ความเข้าใจ การวัด ความสำคัญ ความพร้อมใช้งาน การเปรียบเทียบได้ และความเป็นสากลของตัวบ่งชี้

7.ประเด็นแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้ 2 แนวคิดที่นำมาใช้โดยทั่วไปคือ

7.1 SWOT Analysis คือแนวคิดของ Albert Humphrey ซึ่งเป็นแนวคิดวิเคราะห์แบบหนึ่งของกรอบคิดการทำธุรกิจที่ได้รับความนิยม และเป็นที่ยอมรับกันกว้างขวางในแวดวงนักการตลาด โดยส่วนมากในวงวิชาการนำมาวิเคราะห์ถึงการประเมินเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ได้ SWOT คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค Mandala Team. (2024)

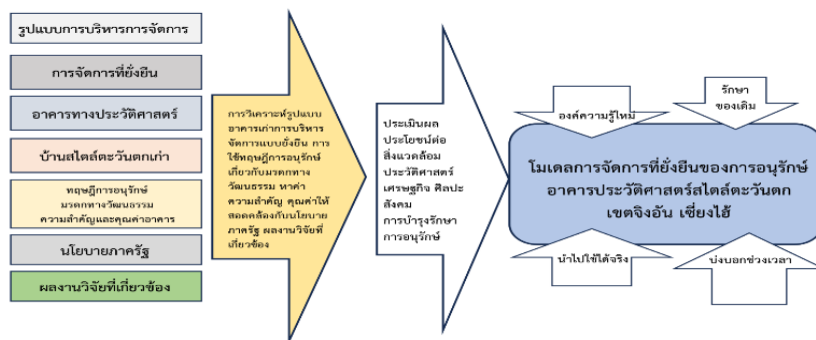
7.2 PEST Analysis คือเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ รูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ – บ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ในเขตจิงอัน ประกอบด้วย P –Politic : ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง E –Economic : ปัจจัยทางเศรษฐกิจ S –Social : ปัจจัยทางสภาพสังคม และสุดท้าย T –Technology : ปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (2022)

แนวคิดทั้งสองส่วนผู้วิจัยนำไปประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพิ่มเติม ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ผลจากการวิเคราะห์ครอบคลุมกว้างในเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ทำให้การวิจัยเกิดการแม่นยำเที่ยงตรงมากขึ้น

8. ประเด็นเรื่องนโยบายภาครัฐ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากสถาบันวิจัยมรดกวัฒนธรรมจีน Fu Qingyuan เรื่องการคุ้มครองอาคารมรดก สรุปได้ดังนี้ โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมนั้นสมาคมเทคโนโลยีการคุ้มครองของจีน โดยการสนับสนุนและคำแนะนำของสมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติและหน่วยงานบริหารมรดกทางวัฒนธรรมของรัฐ ได้มีส่วนร่วมในความพยายามในการบำรุงรักษาการคุ้มครอง และ มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการปกป้องอาคารมรดกทางวัฒนธรรม Fu Qingyuan (2019)

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : researcher

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ – บ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตจิงอัน เมืองเชียงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผสมเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกพื้นที่การศึกษาผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเขตจิงอัน เมืองเชียงไฮ้ เนื่องจากเป็นเขตที่ตั้งของอาคารเก่า สไตล์ตะวันตกตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก เหมาะสมในการศึกษาเปรียบเทียบ รูปแบบของอาคาร ประวัติความเป็นมาทางศิลปวัฒนธรรม เป็นทรัพยากรทางมรดกวัฒนธรรมที่มีคุณค่า และยังมีนักวิชาการ ข้อมูลพื้นฐานอันเป็นประโยชน์เหมาะต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้

2. ด้านประชากรกลุ่มที่ใช้ในการศึกษา จำแนกออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน

2.1 กลุ่มผู้ถือกรรมสิทธิ์ เจ้าของทายาท

2.2 กลุ่มผู้ดูแลรับผิดชอบ อาจเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน

2.3 กลุ่มสถาบันการเงิน

2.4 กลุ่มนักวิชาการหรือผู้มีอาชีพด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านสถาปัตยกรรม วิศวกร อาคาร ด้านภูมิสถาปัตยกรรม ด้านสิ่งแวดล้อม ผังเมือง

2.5 กลุ่มนักอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์

2.6 กลุ่มนักท่องเที่ยวหรือผู้อาศัยอยู่ใกล้พื้นที่ศึกษาโดยรอบ

3. ขั้นตอนการดำเนินงาน มีลำดับดังนี้

3.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ สภาพปัจจุบันของพื้นที่ รูปแบบต่าง ๆ ของอาคารเก่า ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะคำสำคัญในการศึกษา เรื่อง การจัดการที่ยั่งยืน การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์ นโยบาย เป็นต้น ข้อมูลพื้นฐานนี้จะสามารถตอบวัตถุประสงค์ข้อแรกได้ ส่วนข้อมูลวรรณกรรม จะตอบวัตถุประสงค์ข้อที่สองโดยลำดับเราจะได้ความสำคัญคุณค่าของอาคารเก่าที่จะนำไปสู่การค้นหารูปแบบในวัตถุประสงค์ข้อที่สามต่อไป

3.2 วางแผนการจัดการข้อมูล ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแบบปลายเปิดและปลายปิด และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือก่อนดำเนินการใช้เครื่องมือ

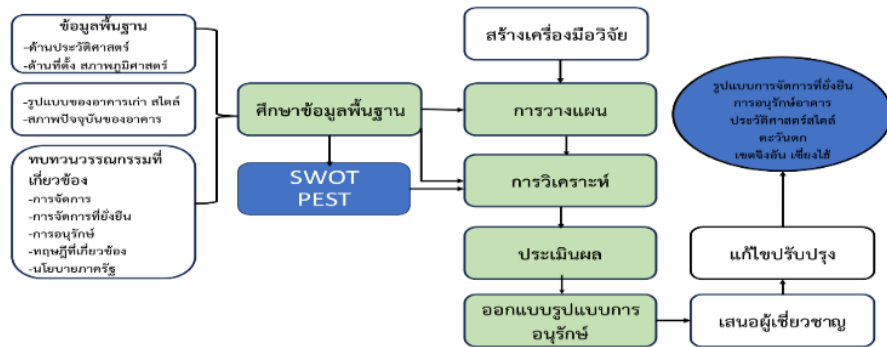
3.3 ดำเนินการลงพื้นที่ และพบกลุ่มประชากรที่เป็นกลุ่มศึกษาเพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ จะได้ข้อมูลนี้สนับสนุนเพื่อการวิเคราะห์ต่อไป โดยนำไปรวมกับกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จะทำให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ชัดเจนขึ้น

3.4 วิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล นำผลจากการศึกษาพื้นฐาน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การลงพื้นที่ การสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลตามทฤษฎี SWOT, การวิเคราะห์ PEST, วิธีการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ในการศึกษาเรื่องนี้ การวิเคราะห์เชิงปริมาณจากการสัมภาษณ์จาก นักวิชาการอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับงานอนุรักษ์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นักอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์ ผู้ประกอบอาชีพทางสถาปัตยกรรม นักออกแบบภูมิทัศน์ นักท่องเที่ยว แบ่งการสัมภาษณ์เป็นสองด้าน ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และด้านความรู้ความเข้าใจ การอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ ด้านละ 5 คน เครื่องมือนี้จะแบ่งออกเป็น 5 ระดับมีค่าความหมายตัวอย่างดังนี้ 4 หมายถึงสำคัญมาก 3 หมายถึงสำคัญปานกลาง 2 หมายถึงสำคัญน้อย 1 หมายถึงสำคัญน้อยที่สุด 0 หมายถึงไม่มีความสำคัญ เป็นต้น

3.5 ขั้นตอนการประเมินผลและสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรูปแบบการจัดการอนุรักษ์ อาคารเก่า สไตร์ยุโรป เขตจิงอัน เมืองเซียงไฮ้

3.6 ขั้นนำเสนอเขียนรายงานการวิจัยเสนอผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงแก้ไขและตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

แผนภาพที่ 2 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
ที่มา : researcher

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ – บ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ในเขตเจียงฮั้ว เมืองเชียงใหม่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ผลของการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั้ง 3 ข้อดังนี้

1. ศึกษาประวัติและสภาพปัจจุบันของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตเจียงฮั้ว เชียงใหม่ จากการสืบค้นทางเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับอาคารในพื้นที่ศึกษา ทำให้ทราบประวัติความเป็นมาของบ้านสไตล์ตะวันตก มีความเป็นมาจากคนในภูมิภาคตะวันตก (ประเทศทางยุโรป) ได้เข้ามาอยู่อาศัยและมีช่างชาวยุโรปและชาวพื้นเมืองได้ร่วมกันสร้างอาคาร การกระจายและการจัดวางเชิงพื้นที่ของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ๆ สภาพปัจจุบันพบว่าอาคารบางหลังมีการปรับพื้นที่ใช้สอยดัดแปลงให้เข้ากับปัจจุบัน มีการเปลี่ยนเจ้าของเก่าเป็นเจ้าของใหม่ และยังพบว่ามีทายาทของเจ้าของรุ่นแรกเดินทางกลับมาเพื่อที่จะขอซื้อกลับจากเจ้าของใหม่ อาคารมีรูปแบบที่ไม่เหมือนกัน แต่เป็นสไตล์ตะวันตก

2. วิเคราะห์การจัดการอย่างยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ ของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตเจียงฮั้ว เชียงใหม่ ประเด็น ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ทฤษฎีการอนุรักษ์ การปกป้องรักษา การหาคุณค่า ความสำคัญ นโยบายภาครัฐ การอนุรักษ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ยั่งยืน ด้วยการวิเคราะห์เปรียบเทียบ จึงสามารถค้นพบประสบการณ์และบทเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลอ้างอิงและแรงบันดาลใจในการปกป้องบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตเจียงฮั้ว เชียงใหม่ การกำหนดแนวคิดและทิศทางในการคุ้มครองจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยหลายประการอย่างครอบคลุม รวมถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ความต้องการทางสังคม และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ สร้างระบบการประเมินที่ครอบคลุมสำหรับการป้องกันและการต่ออายุอาคารทางประวัติศาสตร์ เช่น บ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตเจียงฮั้ว เชียงใหม่

ขั้นตอนการประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนหาความสำคัญ และระบุมูลค่าของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ในเขตเจียงฮั้ว เชียงใหม่ มีบทบาทเชื่อมโยงในงานคุ้มครองทั้งหมด และเป็นขั้นตอนที่จำเป็นในการกำหนดแผนการคุ้มครองและต่ออายุที่ยั่งยืน สร้างระบบดัชนีการประเมินผล ระบบดัชนีการประเมินผลถือเป็นแกนหลักของ

ระบบการประเมิน ซึ่งใช้ในการวัดปริมาณและวัดด้านต่าง ๆ ของการป้องกันและการต่ออายุบ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ระบบดัชนีการประเมินควรพิจารณาปัจจัยหลายประการอย่างครอบคลุม เช่น คุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เทคโนโลยีสถาปัตยกรรม ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม ความยั่งยืน ฯลฯ เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการประเมินมีความครอบคลุมและเป็นวิทยาศาสตร์ กระบวนการนี้ต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ อย่างครอบคลุม เช่น ความสำคัญของการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม รูปแบบสถาปัตยกรรมและลักษณะของบ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของสาธารณชน เป็นต้น ขณะเดียวกัน ระบบการประเมินควรคำนึงถึงผลกระทบด้วย ของการคุ้มครองและการต่ออายุบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในด้านการพัฒนาเมือง มรดกทางวัฒนธรรม ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ฯลฯ เพื่อให้มั่นใจว่าการประเมินที่ครอบคลุมมีความครอบคลุมและเป็นวิทยาศาสตร์ ด้วยการสร้างระบบการประเมินที่ครอบคลุม จึงสามารถประเมินการป้องกันและการต่ออายุอาคารเก่าแก่ เช่น บ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตจิงอัน เชียงไฮ้ ได้อย่างครอบคลุม โดยให้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคำแนะนำสำหรับการตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง ระบบการประเมินนี้ไม่เพียงแต่ช่วยปกป้องและสืบทอดคุณค่าทางวัฒนธรรมของอาคารทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังส่งเสริมความก้าวหน้าที่ยั่งยืนของการพัฒนาที่ยั่งยืนของเมือง ตลอดจนการปกป้องและการต่ออายุของประวัติศาสตร์

3. เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการอย่างยั่งยืนเพื่อการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ บ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ในเขตจิงอัน เมืองเชียงไฮ้ จากการศึกษาในการวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ในวัตถุประสงค์ข้อที่สอง พบว่ามีความสำคัญที่จะต้องพัฒนารูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนสำหรับการปกป้องและการต่ออายุอาคารเก่าแก่ เช่น บ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตจิงอัน เชียงไฮ้ มีข้อที่จะต้องจัดทำรูปแบบหลักการสำคัญอยู่ เรื่องที่จะทำให้การอนุรักษ์สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ พัฒนาแผนงานให้ครอบคลุมทุกเรื่องและมากที่สุด อาจแบ่งเป็นระยะดำเนินการแต่ละช่วงเวลาได้ (เสริมสร้างการสนับสนุนนโยบายตามนโยบายของรัฐ ของชุมชนเช่นนโยบายเขตอาคารเก่าวัฒนธรรมแบบตะวันตก ย่านเมืองเก่า ชุมชนเก่า (มีความหลากหลาย การระดมทุน เนื่องจากการอนุรักษ์อาคารแต่ละหลังต้องใช้งบประมาณสูง เพราะวัสดุโครงสร้างเดิมหายาก การปรับโครงสร้างภายในตกแต่งภายในต้องใช้เงินทุน ใช้นักออกแบบผู้มีความรู้เฉพาะทาง (การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางสังคมพบว่าต้องเปิดโอกาสให้บุคคลภายในมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวชม (สร้างกลไกการติดตามและประเมินผล นักจัดการจะต้องสร้างแบบการติดตามประเมินผล รวมทั้งจะต้องมีการเก็บข้อมูลเป็นระบบวิชาการ การขึ้นทะเบียนระดับเมือง ประเทศ เป็นลำดับ (พบว่าเมื่อมีการจัดการอนุรักษ์อาคารเก่าแล้ว ต้องนำแนวคิดสีเขียว การลดคาร์บอนต่ำ การลดโลกร้อน จากมาตรการข้างต้น จะทำให้สามารถสร้างรูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนเพื่อส่งเสริมระยะยาวและการพัฒนาอย่างมั่นคงในการปกป้องและการต่ออายุอาคารประวัติศาสตร์ เช่นกรณีบ้านสไตล์ตะวันตกเก่าในเขตจิงอัน เชียงไฮ้ รูปแบบการจัดการนี้ไม่เพียงแต่ช่วยปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมของอาคารประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังบรรลุล่วงจรอันดีงามของการพัฒนาที่ยั่งยืนของเมืองและมรดกทางวัฒนธรรมอีกด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยรูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ – บ้านสไตล์ตะวันตกเก่า ในเขตจิงอัน เมืองเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน มีวัตถุประสงค์ศึกษาประวัติและสภาพปัจจุบัน วิเคราะห์การจัดการอย่างยั่งยืนของการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ทฤษฎีการอนุรักษ์การปกป้องรักษา การหาคุณค่าความสำคัญ นโยบายภาครัฐ การอนุรักษ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ยั่งยืนและเพื่อเสนอรูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนเพื่อการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ ผลจากการศึกษาทั้งสามส่วนพบว่าอาคารเก่าในพื้นที่ที่มีทั้งอาคารที่เป็นรูปแบบวิคตอเรียน และรูปแบบเอ็ดเวิร์ด มีลานนอกบ้านที่มีการผสมผสานแบบพื้นถิ่น ล้วนเป็นอาคารที่สะท้อนรูปแบบทางประวัติศาสตร์ที่แสดงถึงคุณค่าสำคัญ 4 ประเด็นหลัก แสดงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่าทางความทรงจำ คุณค่าทางศิลปะ คุณค่าใหม่ทางจิตวิญญาณ สอดคล้องกับหลักทฤษฎีการนำอาคารกลับมาใช้ใหม่ ทฤษฎีการป้องกัน ทฤษฎีการอนุรักษ์ตามแนวคิดสากลของ UNESCO และสอดคล้องกับนโยบายสถาบันวิจัยมรดกวัฒนธรรมจีน วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์จากนักวิชาการ เพื่อประเมินหาความสำคัญของอาคารประวัติศาสตร์ และใช้แนวคิดวิเคราะห์ตัวแปรที่ควบคุมไม่ได้คือแนวคิด SWTO และ PEST มาสนับสนุนผลการวิเคราะห์เพิ่มเติม จากนั้นได้สังเคราะห์การประเมินผลการจัดการที่ยั่งยืน แนวปฏิบัติในการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ ป้องกันและการนำกลับมาใช้ใหม่ให้เกิดความยั่งยืน ได้ผลลัพธ์รูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนในพื้นที่เขตจิงอัน เมืองเซี่ยงไฮ้ เป็นรูปแบบเฉพาะพื้นถิ่นเขตจิงอัน และเป็นประโยชน์กับพื้นที่อื่น ๆ ที่จะรักษาสมบัติของชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ผลที่ได้จากรูปแบบการจัดการที่ยั่งยืนในการอนุรักษ์เมืองประวัติศาสตร์ เขตจิงอัน จะเป็นประโยชน์โดยตรงกับบุคคลในพื้นที่ กลุ่มเจ้าของอาคารเก่า หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ในการนำรูปแบบที่ได้จากการศึกษาไปใช้เพื่อการอนุรักษ์ที่จะสืบสานมรดกทางวัฒนธรรม

ส่วนการวิจัยครั้งต่อไปในอนาคตผู้วิจัยขอเสนอแนะ ประเด็นการวิจัยเรื่องต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อให้เกิดการจัดการที่ดีขึ้นครอบคลุมปัจจัยอื่น ๆ มากขึ้น คือ

1. วิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีสร้างกลไกระยะยาวสำหรับการมีส่วนร่วมของชุมชน และ ผลกระทบเฉพาะของการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อประสิทธิผลของการปกป้องบ้านสไตล์ตะวันตกแบบเก่า การวิจัยสามารถสำรวจแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและความท้าทายของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการปกป้องอาคารประวัติศาสตร์ผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์กรณีการสำรวจเชิงปริมาณ และการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อตอบสนองต่อข้อบกพร่องของระบบการประเมินที่มีอยู่สำหรับอาคารทางประวัติศาสตร์

2. การวิจัยเพิ่มการมุ่งเน้นไปที่การสร้างระบบการประเมินทางวิทยาศาสตร์และครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งรวมถึงการวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับตัวชี้วัดการประเมินผลเพื่อให้มั่นใจในความเป็นวิทยาศาสตร์ ความเป็นระบบ

และความสามารถในการปฏิบัติงาน ใช้วิธีการประเมินผลใหม่ ๆ เช่น เทคนิคการประเมินโดยใช้ข้อมูลขนาดใหญ่และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อปรับปรุงความแม่นยำและประสิทธิภาพของการประเมิน

3. การวิจัยเพิ่มเติมถึงวิธีการผสมผสานอาคารสีเขียวและเทคโนโลยีคาร์บอนต่ำ พัฒนารูปแบบธุรกิจใหม่ และสร้างกลไกการจัดการและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพในระยะยาว

4. การวิจัยในเรื่องบทบาทและโอกาสของความร่วมมือแบบสหวิทยาการและระหว่างประเทศในการปกป้องบ้านสไตล์ตะวันตกเก่า

เอกสารอ้างอิง

- ซุน เสี่ยว.(2560). อาคารเก่าแก่เกือบศตวรรษถูกทุบทำลายในเซี่ยงไฮ้ สืบค้น 8 ตุลาคม 2566 จาก <http://www.ws.cgtn.com>
- มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. (2565). การจัดการความรู้ “PESTEL Analysis : เครื่องมือในการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก. สืบค้น 5 มีนาคม 2566 <http://www.ubu.ac.th>
- นิคม มุสิกคามะและคณะ. (2532). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติการอนุรักษ์อนุรักษ์สถานและแหล่งโบราณคดี. กรุงเทพฯ: บริษัท หิรัญพัฒน์ จำกัด.
- Agamuthu P. (2008). Challenges in sustainable management of construction and demolition waste. **Waste Manage**, (26), 491-2.
- Anderson V. (1992). Alternative Economic Indicators. **Environmental Values**, 87-8.
- Bernard M. Feilden CZ. (1986). European Concepts on the Protection of Cultural Relics and Buildings. **world architecture**, (3),8-10.
- Chang Qing, (2009). Critique of the “Authenticity” of Historical Architecture Restoration. **Time Architecture**, (3),118-21.
- Derek Latham. (2000). **Creative Re-use of Building**. New York: Routledge.
- Fu Qingyuan. (2019). **China Association Conservation Technology of Cultural Heritage**. Retrieved 29 April 2023, from actch.org.cn.
- Fu Yong ZY. (2023).Reflection on the Authenticity of Historical Architecture Protection Based on Value Presentation: Taking the Renovation Design of Zhang Ailing's Former Residence at 85 Kang ding East Road, Shanghai as an Example. **Architectural Heritage**, (2),140-9.
- Jianli X. (2012). Review and prospect of urban cultural heritage management under the 30-year historical and cultural city system. **urban planning forum**, 111-8.

- Jingzhu Z. (1991). Theoretical Analysis of Sustainable Development (Continued). **ecological economy**, 6-10.
- Kirkegaard M. (2024). normative, Inclusive and Transparent Planning Methods for Sustainable Heritage Management. **International Journal of Social and Business Sciences**,4, 302-6.
- Kui W. (2011). **Research on the Protection and Reuse Model of Modern Garden Villa in Xuhui District, Shanghai**: Shanghai Jiao Tong University.
- Lihui S. (2023). A Study on the Quality Management Model for the Renovation and Renewal of Historical Buildings: A Case Study of the Zhangyuan Historical Area in Shanghai. **Shanghai Quality**, 50-3.
- Mandala Team. (2024) **SWOT Analysis** Retrieved 29 April 2023, from <https://blog.mandalasystem.com/th/swot-analysis>.
- Mathew Dennis OHR, Kinnane Oliver. (2023). Historic buildings to Positive Energy Buildings: a trilemma between energy efficiency, lifecycle carbon and architecture conservation. **Journal of Physics: Conference Series**, pp.1.
- Morandotti MB, Daniela Cinieri, (2013). **Valentina. The sustainable management of the historical buildings**. Central Europe.
- Pushpitha Kalutara GZ, Sujeeva Setunge, Ron Wakefield. (2017). **Factors that influence Australian community buildings' sustainable management**. Engineering, Construction and Architectural Management.
- Rangelova FT, Marina. (2015). Structural Preservation–priority of the Sustainable Management of Bulgarian Cultural and Historical Heritage Buildings. **Journal of Civil Engineering and Architecture**,9, 497-505.
- Riegl A. (1982). The modern cult of monuments: its character and its origin. **Oppositions**. 25, 20-51.
- Song Gang YC. (2013). Further Study on the Value Evaluation System of Modern and Contemporary Architectural Heritage. **Journal of Architecture**, 198-201.
- Xinhua Silkroad Database. (2022).**Profile Jingan**. Retrieved 2 April 2023, from <https://en.imsilkroad.com/p/325852.html>.

- Yang Chen JX, Li Yingchun. (2023). Difficulties and Countermeasures for the Protection and Renewal of Residential Historical Buildings from the Perspective of “Living Heritage”: Taking Shanghai Lane and Workers' New Village as Examples. **Housing Science**, (10), 1-7.
- Zhihua C. (2008). Collection of Cultural Relics and Architecture Protection Articles. **Jiangxi Education Publishing House**, 236.
- Zhao Yan LW, Qi Haocong. (2013). Research on the Reuse of Historical Buildings Based on Planning Practice: A Case Study of Chicago, USA. *Urban Studies*, (2), 18-22.
- Zhaqun. (2000). Assessment of the Usability of Architectural Heritage. **Journal of Architecture**, 48-51.

